



### Bu kitap ne hakkında?

Hayalet dedektifler, büyükannelerinin bahçesindeki gizemi çözmek için ipuçları bulmak zorundadır. Lina ve Max ana karakterlerdir. Mesaj, keşif ve maceranın yeni deneyimlere yol açabileceğidir. Geçmişle de bir bağlantı var.

© 2024 Ocak Jauchzer. Tüm hakları saklıdır.

## KÜNYE

Texte: © Telif hakkı Jan Jauchzer'e aittir.

Kapak tasarımı: © Telif hakkı Jan Jauchzer'e aittir.

Jan Jauchzer

c/o Adressgeber #1393

An der Alten Ziegelei 38

D - 48157 Münster

Görüntü materyali için lisans bildirimi

Web sitemde sunulan görseller, <https://studio.aisixteen.com/> ve

<https://www.artguru.ai/>'un gelişmiş yapay zekası kullanılarak oluşturulmuştur .

Bu teknoloji, çalışmalarımın içeriğini en iyi şekilde tamamlayan yaratıcı ve

benzersiz görsel temsiller yaratmayı mümkün kılıyor.

Burada gösterilen resimlerin tüm hakları bana aittir ve kullanımlarına yalnızca bu

web sitesi çerçevesinde izin verilmektedir. Başka herhangi bir kullanım açık izin gerektirir.

Görüntüler ayrıca web sitesinin yardımıyla oluşturuldu

<https://coverdesignai.com> .

© 2024 Ocak Jauchzer. Tüm hakları saklıdır.

## İçindekiler

Bölüm 1: Eski Evdeki Gölge.....	4
Bölüm 2: Davetsiz Bir Ziyaretçi.....	47
Bölüm 3: Tavan Arasında Sır .....	83
Bölüm 4: Kayıp Melodi.....	120
Bölüm 5: Hayalet Meclisi .....	176
Bölüm 6: Bahçede Bir Musallat .....	223
Bölüm 8: Ruhların Şöleni – Gizemli Bir Kutlama .....	307
Bölüm 9: Son Dilek.....	334
Bölüm 10: Yeni Bir Başlangıç.....	353

## Bölüm 1: Eski Evdeki Gölge

Lina ve küçük kardeşi Max, büyükannelelerinin eski evine girdiklerinde kasvetli bir öğleden sonraydı. Hava serindi ve arkalarındaki gıcırdayan kapıyı kapatırken gölgeler duvarlarda dans ediyordu. Tozlu mobilyalar, sanki ziyaretçiler için uzun zamandır bekliyormuş gibi köşede duruyordu.

Kırık pencereden bir ışık parıltısı düştü ve parlayan bir şey Lina'nın dikkatini çekti. Bir adım daha yaklaştı. Kendi kendine yumuşak bir şekilde parıldayan gümüş bir madalyonu. Odada yumuşak bir kıkırdama yankılandığında ona neredeyse hiç dokunmamıştı.

"Max, bunu duydun mu?" Fısıldadı ve etrafına bakındı. Kardeşi gergin bir şekilde başını salladı. Pencerelelerin çatlaklarından soğuk bir rüzgar esti.

Lina midesinde bir karıncalanma hissi hissetti. Burada bir şey vardı ve yalnız değildi.

Aniden, koridorda gölgeli bir yaratık fırladı. Lina ve Max irkildi. Bir hayalet miydi?

Onları mutfağa götüren gölgeyi takip ettiler. Masanın üzerinde karalanmış

bir el yazısı ile küçük bir kağıt parçası vardı: "Burada kalırsan, her zaman şaşıracaksın!"

Kardeşler birbirlerine baktılar. Bu ne anlama geliyordu?

Lina ve küçük kardeşi Max, büyükannelerinin eski evine girdiklerinde kasvetli bir öğleden sonraydı. Hava serindi ve arkalarındaki gıcırdayan kapıyı kapatırken gölgeler duvarlarda dans ediyordu. Tozlu mobilyalar, sanki ziyaretçiler için uzun zamandır bekliyormuş gibi köşede duruyordu. Her yerde eski kitapların ve solmuş kağıtların kokusu vardı.

Kırık pencereden bir ışık parıltısı düştü ve parlayan bir şey Lina'nın dikkatini çekti. Bir adım daha yaklaştı. Kendi kendine yumuşak bir şekilde parıldayan gümüş bir madalyonu. Odada yumuşak bir kıkırdama yankılandığında ona neredeyse hiç dokunmamıştı.

"Max, bunu duydun mu?" diye fısıldadı ve etrafına bakındı. Arkasına saklanan erkek kardeşi gergin bir şekilde başını salladı.

Pencerelerin çatlaklarından soğuk bir rüzgar esiyordu ve beraberinde taze pişmiş ekmek kokusunu, büyükannesinin anılarını geri getiren tanıdık bir kokuyu getiriyordu.

Lina midesinde bir karıncalanma hissi hissetti. Burada bir şey vardı ve yalnız değildi.

Aniden, koridorda gölgeli bir yaratık fırladı. Lina ve Max irkildi. Bir hayalet miydi? Gölge doğrudan ona bakıyor gibiydi, gözleri yaramazlıkla parlıyordu. Lina, mutfakta kaybolan yaratığa bakarken nefesini tuttu. "Hadi, görelim!" Max bağırdı ve temkinli bir şekilde arkasından süründü.

Gölgeyi mutfağa kadar takip ettiler. Masanın üzerinde karalanmış bir el yazısı ile küçük bir kağıt parçası vardı: "Burada kalırsan, her zaman şaşıracaksın!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar. Bu ne anlama geliyordu?

Mutfak gizemli şeylerle dolu bir hazine gibiydi.

Masanın üzerinde eski bir yemek kitabı açık duruyordu, sayfaları sarı ve saçaklıydı.

Duvarda büyükannesinin gülümseyen bir karısının resmi asılıydı. Gözleri sanki ikisini de izleyebilecekmiş gibi parlıyor gibiydi.

"Kitaba bakalım," diye önerdi Max, büyü lü tariflerle dolu sayfayı işaret ederek. "Belki lezzetli bir şeyler yapabiliriz!"

Ama kitabı açtıkları anda yumuşak bir kıkırdama oldu ve küçük bir esinti sayfaları döndürdü. Lina, kısacık hareketleri fark ettiğinde kalbini tuttu. Pırıl pırıl bir ışık huzmesi odayı yarıp geçti ve dostça bir yüz oluşturdu – büyükannesinin yüzü!

"Merak etmeyin canlarım! Sana yardım etmek için buradayım!" diye haykırdı yaramaz ruh mutlulukla. "Seni şaşırtmayı seviyorum!"

Lina şaşırmıştı. "Büyükanne? Bu gerçekten sen misin?"

"Evet, evet, gerçekten benim!" Güldü ve kıkırdama duvarlarda yankılandı.

"Tamamen gitmedim. Bazen sadece küçük bir şakacıyım. Eğer burada kalırsan, asla sıkıcı olmayacak!"

Max sırtıttı. "Bizi hangi maceralar bekliyor?"



"Ah, hepsini anlatmak için çok fazla!" diye yanıtladı büyükanne göz kırparak. "Ama önce, bu evin gizemini çözmeme yardım etmelisin. Her odanın ayrı bir hikayesi var!"

Kardeşler heyecan ve merak dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Eski ev hangi sırları saklıyor olabilir? Ve ne tür maceralar yaşayacaklardı?

Lina ve küçük kardeşi Max, büyükannelelerinin eski evine girdiklerinde kasvetli bir öğleden sonraydı. Hava serindi ve toz ve anı kokuyordu ve arkalarındaki gıcırdayan kapıyı kapatırken gölgeler duvarlarda dans ediyordu. Tozlu mobilyalar, sanki ziyaretçiler için uzun zamandır bekliyormuş gibi köşede duruyordu. Her yerde geçmiş günlerin izleri vardı: buruşuk zarflar, eski bir oyuncak ve solmuş fotoğrafların olduğu bir not defteri.

Kırık pencereden bir ışık parıltısı düştü ve üzerinde gümüş bir madalyon bulunan küçük bir masayı aydınlattı.

Gizemli bir şekilde parladı ve sihirli bir şekilde Lina'yı cezbetti ve ona dokunur dokunmaz, eski bir saatin zili gibi odada yankılanan yumuşak bir kıkırdama sesi duyuldu.

"Max, bunu duydun mu?" diye fısıldadı etrafına bakarken. Biraz arkasına saklanan erkek kardeşi gergin bir şekilde başını salladı ve kendini odaya doğru itti. Pencerelelerin çatlaklarından soğuk bir rüzgar esiyor ve beraberinde taze pişmiş ekmek kokusunu getiriyordu- büyükannesinin anılarını geri getiren tanıdık bir koku.

Lina midesinde bir karıncalanma hissi hissetti. Burada bir şey vardı ve yalnız değildi.

Aniden, gölgeli bir yaratık koridorda fırladı ve Lina ve Max irkildi. Bir hayalet miydi? Gölge doğrudan ona bakıyor gibiydi, gözleri yaramazlıkla parlıyordu. Lina, mutfakta kaybolan yaratığa bakarken nefesini tuttu.

"Hadi, görelim!" Max bağırdı ve temkinli bir şekilde arkasından süründü. Gölgeyi mutfağa kadar takip ettiler. Masanın üzerinde karalanmış bir el yazısı ile küçük bir kağıt parçası vardı: "Burada kalırsan, her zaman

şşıracaksın!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar, gözleri kocaman açıldı. Bu ne anlama geliyordu?

Mutfak gizemli şeylerle dolu bir hazine gibiydi. Masanın üzerinde eski bir yemek kitabı açık duruyordu, sayfaları sarı ve saçaklıydı. Duvarda gülümseyen bir kadının resmi asılıydı – büyükannesi. Gözleri sanki ikisini de izleyebilecekmiş gibi parlıyor gibiydi.

"Kitaba bakalım," diye önerdi Max, büyüü tariflerle dolu sayfayı işaret ederek. "Belki lezzetli bir şeyler yapabiliriz!"

Kitabı açtıkları anda hafif bir kıkırdama sesi duyuldu ve küçük bir esinti sayfaları döndürdü. Lina, kısacık hareketleri fark ettiğinde kalbini tuttu. Pırıl pırıl bir ışık huzmesi odayı yarıp geçti ve dostça bir yüz oluşturdu – büyükannesinin yüzü!

"Merak etmeyin canlarım! Sana yardım etmek için buradayım!" diye haykırdı yaramaz ruh mutlulukla. "Seni şaşırtmayı seviyorum!"

Lina şaşırmıştı. "Büyükanne? Bu gerçekten sen misin?"

"Evet, evet, gerçekten benim!" Güldü ve kıkırdama duvarlarda yankılandı.

"Tamamen gitmedim. Bazen sadece küçük bir şakacıyım. Eğer burada kalırsan, asla sıkıcı olmayacak!"

Max sıırıttı. "Bizi hangi maceralar bekliyor?"

"Ah, hepsini anlatmak için çok fazla!" diye yanıtladı büyükanne göz kırparak. "Ama önce, bu evin gizemini çözmeme yardım etmelisin. Her odanın ayrı bir hikayesi var!"

Lina ve Max heyecan ve merakla birbirlerine baktılar. Eski ev hangi sırları saklıyor olabilir? Ve ne tür maceralar yaşayacaklardı?

Aniden, Linz'in gözleri duvarda asılı eski bir resme takıldı. Büyük bir masanın etrafında birlikte oturan neşeli bir aileyi gösteriyordu. "Yıllar önce çekilmiş gibi görünüyor," diye mırıldandı. "Bütün insanlar şimdi nerede?" "Öğreneceğiz," diye fısıldadı Max ve onu nazikçe mutfağın bir sonraki köşesine çekti. Orada soyma verniği olan küçük bir ahşap dolap keşfettiler.

"Belki orada bir şey vardır!"

Kapıyı açtıklarında odayı yumuşak bir ışık parıltısı doldurdu ve çocuklar içeri baktılar. Aniden yumuşak bir kahkaha duyulmaya başladı ve oda sıcak bir parıltıyla doldu. Lina ve Max bir adım daha yaklaştılar, merakları korkuya galip geldi.

"Maceramızın zamanı geldi!" diye bağırdı büyükanne ve onları takip eden gölge canlandı. "Hazır mısınız?"

Lina ve küçük kardeşi Max, büyükannelelerinin eski evine girdiklerinde kasvetli bir öğleden sonraydı. Hava serindi ve toz ve anı kokuyordu ve arkalarındaki gıcırdayan kapıyı kapatırken gölgeler duvarlarda dans ediyordu. Tozlu mobilyalar, sanki ziyaretçiler için uzun zamandır bekliyormuş gibi köşede duruyordu. Her yerde geçmiş günlerin izleri vardı: buruşuk zarflar, eski bir oyuncak ve solmuş fotoğrafların olduğu bir not defteri.

Kırık pencereden bir ışık parıltısı düştü ve üzerinde gümüş bir madalyon bulunan küçük bir masayı aydınlattı.

Gizemli bir şekilde parladı ve sihirli bir şekilde Lina'yı cezbetti ve ona dokunur dokunmaz, eski bir saatin zili gibi odada yankılanan yumuşak bir

kıkırdama sesi duyuldu.

"Max, bunu duydun mu?" diye fısıldadı etrafına bakarken. Biraz arkasına saklanan erkek kardeşi gergin bir şekilde başını salladı ve kendini odaya doğru itti. Pencerelelerin çatlaklarından soğuk bir rüzgar esiyordu ve beraberinde taze pişmiş ekmek kokusunu, büyükannesinin anılarını geri getiren tanıdık bir kokuyu getiriyordu.

Lina midesinde bir karıncalanma hissi hissetti. Burada bir şey vardı ve yalnız değildi.

Aniden, gölgeli bir yaratık koridorda fırladı ve Lina ve Max irkildi. Bir hayalet miydi? Gölge doğrudan ona bakıyor gibiydi, gözleri yaramazlıkla parlıyordu. Lina, mutfakta kaybolan yaratığa bakarken nefesini tuttu.

"Hadi, görelim!" Max bağırdı ve temkinli bir şekilde arkasından süründü.

Gölgeyi mutfağa kadar takip ettiler. Masanın üzerinde karalanmış bir el yazısı ile küçük bir kağıt parçası vardı: "Burada kalırsan, her zaman şaşıracaksın!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar, gözleri kocaman açıldı. Bu ne anlama geliyordu?

Mutfak gizemli şeylerle dolu bir hazine gibiydi. Masanın üzerinde eski bir yemek kitabı açık duruyordu, sayfaları sarı ve saçaklıydı. Duvarda gülümseyen bir kadının resmi asılıydı – büyükannesi. Gözleri sanki ikisini de izleyebilecekmiş gibi parlıyor gibiydi.

"Kitaba bakalım," diye önerdi Max, büyümlü tariflerle dolu sayfayı işaret ederek. "Belki lezzetli bir şeyler yapabiliriz!"

Kitabı açtıkları anda hafif bir kıkırdama sesi duyuldu ve küçük bir esinti sayfaları döndürdü. Lina, kısacık hareketleri fark ettiğinde kalbini tuttu. Pırıl pırıl bir ışık huzmesi odayı yarıp geçti ve dostça bir yüze dönüştü: büyükannesinin yüzü!

"Merak etmeyin canlarım! Sana yardım etmek için buradayım!" diye haykırdı yaramaz ruh mutlulukla. "Seni şaşırtmayı seviyorum!"

Lina şaşırmıştı. "Büyükanne? Bu gerçekten sen misin?"

"Evet, evet, gerçekten benim!" Güldü ve kıkırdama duvarlarda yankılandı.

"Tamamen gitmedim. Bazen sadece küçük bir şakacıyım. Eğer burada kalırsan, asla sıkıcı olmayacak!"

Max sırtıttı. "Bizi hangi maceralar bekliyor?"

"Ah, hepsini anlatmak için çok fazla!" diye yanıtladı büyükanne göz kırparak. "Ama önce, bu evin gizemini çözmeme yardım etmelisin. Her odanın ayrı bir hikayesi var!"

Kardeşler heyecan ve merak dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Eski ev hangi sırları saklıyor olabilir? Ve ne tür maceralar yaşayacaklardı?



Aniden, Lina'nın gözleri duvarda asılı eski bir resme takıldı. Büyük bir masanın etrafında birlikte oturan neşeli bir aileyi gösteriyordu. "Yıllar önce çekilmiş gibi görünüyor," diye mırıldandı. "Bütün insanlar şimdi nerede?"

"Öğreneceğiz," diye fısıldadı Max ve onu nazikçe mutfağın bir sonraki köşesine çekti. Orada soyma verniği olan küçük bir ahşap dolap keşfettiler. "Belki orada bir şey vardır!"

Kapıyı açtıklarında odayı yumuşak bir ışık parıltısı doldurdu ve çocuklar içeri baktılar. Aniden yumuşak bir kahkaha duyulmaya başladı ve oda sıcak bir parıltıyla doldu. Lina ve Max bir adım daha yaklaştılar, merakları korkuya galip geldi.

"Maceramızın zamanı geldi!" diye bağırdı büyükanne ve onları takip eden gölge canlandı. "Hazır mısınız?"

Çocuklar coşkuyla başlarını salladılar. Gölge onları mutfağın arkasında, daha önce hiç fark etmedikleri gizli bir odaya götürdü. Duvarlar, perilerin ve ejderhaların hikayelerini anlatan renkli resimlerle süslenmiştir.

Ortada, üzerinde çeşitli küçük nesnelerin bulunduğu büyük bir masa duruyordu: eski bir müzik kutusu, garip bir ateşböceği kavanozu ve boş

sayfaları olan tozlu bir kitap.

"İşte ilk ipucu!" dedi hayalet muzip bir gülümsemeyle. "Bu nesnelerin her birinin kendi hikayesi var. Akıllıca seçim yapın!"

Lina ve Max nesnelere baktılar. Ne seçmeliler? Onları hangi maceralar bekliyordu?

Lina ve küçük kardeşi Max, büyükannelerinin eski evine girdiklerinde kasvetli bir öğleden sonraydı. Hava serindi ve toz ve anı kokuyordu ve arkalarındaki gıcırdayan kapıyı kapatırken gölgeler duvarlarda dans ediyordu. Tozlu mobilyalar, sanki ziyaretçiler için uzun zamandır bekliyormuş gibi köşede duruyordu. Her yerde geçmiş günlerin izleri vardı: buruşuk zarflar, eski bir oyuncak ve solmuş fotoğrafların olduğu bir not defteri.

Kırık pencereden bir ışık parıltısı düştü ve üzerinde gümüş bir madalyon bulunan küçük bir masayı aydınlattı.

Gizemli bir şekilde parladı ve sihirli bir şekilde Lina'yı cezbedi ve ona dokunur dokunmaz, eski bir saatin zili gibi odada yankılanan yumuşak bir kıkırdama sesi duyuldu.

"Max, bunu duydun mu?" diye fısıldadı etrafına bakarken. Biraz arkasına saklanan erkek kardeşi gergin bir şekilde başını salladı ve kendini odaya doğru itti. Pencerelerin çatlaklarından soğuk bir rüzgar esiyordu ve beraberinde taze pişmiş ekmek kokusunu, büyükannesinin anılarını geri getiren tanıdık bir kokuyu getiriyordu.

Lina midesinde bir karıncalanma hissi hissetti. Burada bir şey vardı ve yalnız değildi.

Aniden, gölgeli bir yaratık koridorda fırladı ve Lina ve Max irkildi. Bir hayalet miydi? Gölge doğrudan ona bakıyor gibiydi, gözleri yaramazlıkla parlıyordu. Lina, mutfakta kaybolan yaratığa bakarken nefesini tuttu.

"Hadi, görelim!" Max bağırdı ve temkinli bir şekilde arkasından süründü.

Gölgeyi mutfağa kadar takip ettiler. Masanın üzerinde karalanmış bir el yazısı ile küçük bir kağıt parçası vardı: "Burada kalırsan, her zaman şaşıracaksın!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar, gözleri kocaman açıldı. Bu ne anlama geliyordu?

Mutfak gizemli şeylerle dolu bir hazine gibiydi. Masanın üzerinde eski bir yemek kitabı açık duruyordu, sayfaları sarı ve saçaklıydı. Duvarda büyükannesinin gülümseyen bir karısının resmi asılıydı. Gözleri sanki ikisini de izleyebilecekmiş gibi parlıyor gibiydi.

"Kitaba bakalım," diye önerdi Max, büyümlü tariflerle dolu sayfayı işaret ederek. "Belki lezzetli bir şeyler yapabiliriz!"

Kitabı açtıkları anda hafif bir kıkırdama sesi duyuldu ve küçük bir esinti sayfaları döndürdü. Lina, kısacık hareketleri fark ettiğinde kalbini tuttu. Pırıl pırıl bir ışık huzmesi odayı yarıp geçti ve dostça bir yüz oluşturdu – büyükannesinin yüzü!

"Merak etmeyin canlarım! Sana yardım etmek için buradayım!" diye haykırdı yaramaz ruh mutlulukla. "Seni şaşırtmayı seviyorum!"

Lina şaşırmıştı. "Büyükanne? Bu gerçekten sen misin?"

"Evet, evet, gerçekten benim!" Güldü ve kıkırdama duvarlarda yankılandı.

"Tamamen gitmedim. Bazen sadece küçük bir şakacıyım. Eğer burada kalırsan, asla sıkıcı olmayacak!"

Max sırtıttı. "Bizi hangi maceralar bekliyor?"

"Ah, hepsini anlatmak için çok fazla!" diye yanıtladı büyükanne göz kırparak. "Ama önce, bu evin gizemini çözmeme yardım etmelisin. Her odanın ayrı bir hikayesi var!"

Kardeşler heyecan ve merak dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Eski ev hangi sırları saklıyor olabilir? Ve ne tür maceralar yaşayacaklardı?

Aniden, Lina'nın gözleri duvarda asılı eski bir resme takıldı.

Büyük bir masanın etrafında birlikte oturan neşeli bir aileyi gösteriyordu.

"Yıllar önce çekilmiş gibi görünüyor," diye mırıldandı. "Bütün insanlar şimdi nerede?"

"Öğreneceğiz," diye fısıldadı Max ve onu nazikçe mutfağın bir sonraki köşesine çekti. Orada soyma verniği olan küçük bir ahşap dolap keşfettiler. "Belki orada bir şey vardır!"

Kapıyı açtıklarında odayı yumuşak bir ışık parıltısı doldurdu ve çocuklar içeri baktılar. Aniden yumuşak bir kahkaha duyulmaya başladı ve oda sıcak bir parıltıyla doldu. Lina ve Max bir adım daha yaklaştılar, merakları korkuya galip geldi.

"Maceramızın zamanı geldi!" diye bağırdı büyükanne ve onları takip eden gölge canlandı. "Hazır mısınız?"

Çocuklar coşkuyla başlarını salladılar. Gölge onları mutfağın arkasında, daha önce hiç fark etmedikleri gizli bir odaya götürdü. Duvarlar, perilerin ve ejderhaların hikayelerini anlatan renkli resimlerle süslenmiştir. Ortada, üzerinde çeşitli küçük nesnelerin bulunduğu büyük bir masa duruyordu: eski bir müzik kutusu, garip bir ateşböceği kavanozu ve boş sayfaları olan tozlu bir kitap.

"İşte ilk ipucu!" dedi hayalet muzip bir gülümsemeye. "Bu nesnelerin her birinin kendi hikayesi var. Akıllıca seçim yapın!"

Lina ve Max nesnelere baktılar.

"Müzik kutusu ne yapabilir?" Diye sordu Max, ısıltılı nesneyi dikkatlice kaldırarak. Küçük bir kuğu şeklinde yapılmış ve uzun süredir oynanmamış gibi görünüyordu.

"Belki bizi bir anıya götüren bir melodi çalar," diye düşündü Lina.

Ateşböceği kavanozu başka bir büyüleyici nesneydi. Karanlıkta parlıyormuş gibi görünen yumuşak, altın bir maddeyle doluydu. "Bu sihirli bir ışık içeriyor olabilir!" diye haykırdı Max. "Belki onu evin karanlık köşelerinde yolumuzu bulmak için kullanabiliriz!"

Sonunda, boş sayfaları olan tozlu kitap vardı. Lina ona ilgi duydu. "Ya bu bir tür günlükse? Belki maceralarımıza devam ettikçe içeriğini doldurabiliriz!"

Büyükanne gülümsedi. "Her seçim yeni bir maceraya yol açar. Unutmayın, deneyimlediğiniz hikayeler aynı zamanda sizin hikayelerinizdir. Hangisini seçerseniz seçin, sonraki bölümlerde size eşlik edecek."

Kardeşler derin bir nefes alarak birbirlerine baktılar. Ne seçmeliler? Kalbi Lina'nın göğsünde çarpıyordu.

Lina ve küçük kardeşi Max, büyükannelerinin eski evine girdiklerinde kasvetli bir öğleden sonraydı. Hava serindi ve toz ve anı kokuyordu ve arkalarındaki gıcırdayan kapıyı kapatırken gölgeler duvarlarda dans ediyordu. Tozlu mobilyalar, sanki ziyaretçiler için uzun zamandır bekliyormuş gibi köşede duruyordu. Her yerde geçmiş günlerin izleri vardı: buruşuk zarflar, eski bir oyuncak ve solmuş fotoğrafların olduğu bir not defteri.

Kırık pencereden bir ışık parıltısı düştü ve üzerinde gümüş bir madalyon bulunan küçük bir masayı aydınlattı. Gizemli bir şekilde parladı ve sihirli bir şekilde Lina'yı cezbetti ve ona dokunur dokunmaz, eski bir saatin zili gibi odada yankılanan yumuşak bir kıkırdama sesi duyuldu.

"Max, bunu duydun mu?" diye fısıldadı etrafına bakarken.

Biraz arkasına saklanan erkek kardeşi gergin bir şekilde başını salladı ve kendini odaya doğru itti. Pencerelelerin çatlaklarından soğuk bir rüzgar esiyordu ve beraberinde taze pişmiş ekmek kokusunu, büyükannesinin anılarını geri getiren tanıdık bir kokuyu getiriyordu.



Lina midesinde bir karıncalanma hissi hissetti. Burada bir şey vardı ve yalnız değildi.

Aniden, gölgeli bir yaratık koridorda fırladı ve Lina ve Max irkildi. Bir hayalet miydi?

Gölge doğrudan ona bakıyor gibiydi, gözleri yaramazlıkla parlıyordu. Lina, mutfakta kaybolan yaratığa bakarken nefesini tuttu.

"Hadi, görelim!" Max bağırdı ve temkinli bir şekilde arkasından süründü.

Gölgeyi mutfağa kadar takip ettiler. Masanın üzerinde karalanmış bir el yazısı ile küçük bir kağıt parçası vardı: "Burada kalırsan, her zaman şaşıracaksın!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar, gözleri kocaman açıldı.

Bu ne anlama geliyordu?

Mutfak gizemli şeylerle dolu bir hazine gibiydi. Masanın üzerinde eski bir yemek kitabı açık duruyordu, sayfaları sarı ve saçaklıydı.

Duvarda büyükannesinin gülümseyen bir karısının resmi asılıydı. Gözleri

sanki ikisini de izleyebilecekmiş gibi parlıyor gibiydi.

"Kitaba bakalım," diye önerdi Max, büyölü tariflerle dolu sayfayı işaret ederek. "Belki lezzetli bir şeyler yapabiliriz!"

Kitabı açtıkları anda hafif bir kıkırdama sesi duyuldu ve küçük bir esinti sayfaları döndürdü. Lina, kısacık hareketleri fark ettiğinde kalbini tuttu. Pırıl pırıl bir ışık huzmesi odayı yarıp geçti ve dostça bir yüz oluşturdu – büyükannesinin yüzü!

"Merak etmeyin canlarım! Sana yardım etmek için buradayım!" diye haykırdı yaramaz ruh mutlulukla. "Seni şaşırtmayı seviyorum!"

Lina şaşırmıştı. "Büyükanne? Bu gerçekten sen misin?"

"Evet, evet, gerçekten benim!" Güldü ve kıkırdama duvarlarda yankılandı.

"Tamamen gitmedim. Bazen sadece küçük bir şakacıyım. Eğer burada kalırsan, asla sıkıcı olmayacak!"

Max sıırttı. "Bizi hangi maceralar bekliyor?"

"Ah, hepsini anlatmak için çok fazla!" diye yanıtladı büyükanne göz kırparak. "Ama önce, bu evin gizemini çözmeme yardım etmelisin. Her

odanın ayrı bir hikayesi var!"

Kardeşler heyecan ve merak dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Eski ev hangi sırları saklıyor olabilir? Ve ne tür maceralar yaşayacaklardı?

Aniden, Lina'nın gözleri duvarda asılı eski bir resme takıldı. Büyük bir masanın etrafında birlikte oturan neşeli bir aileyi gösteriyordu. "Yıllar önce çekilmiş gibi görünüyor," diye mırıldandı. "Bütün insanlar şimdi nerede?"

"Öğreneceğiz," diye fısıldadı Max ve onu nazikçe mutfağın bir sonraki köşesine çekti. Orada soyma verniğı olan küçük bir ahşap dolap keşfettiler. "Belki orada bir şey vardır!"

Kapıyı açtıklarında odayı yumuşak bir ışık parıltısı doldurdu ve çocuklar içeri baktılar. Aniden yumuşak bir kahkaha duyulmaya başladı ve oda sıcak bir parıltıyla doldu. Lina ve Max bir adım daha yaklaştılar, merakları korkuya galip geldi.

"Maceramızın zamanı geldi!" diye bağırdı büyükanne ve onları takip eden gölge canlandı. "Hazır mısınız?"

Çocuklar coşkuyla başlarını salladılar. Gölge onları mutfağın arkasında, daha önce hiç fark etmedikleri gizli bir odaya götürdü. Duvarlar, perilerin

ve ejderhaların hikayelerini anlatan renkli resimlerle süslenmiştir. Ortada, üzerinde çeşitli küçük nesnelerin bulunduğu büyük bir masa duruyordu: eski bir müzik kutusu, garip bir ateşböceği kavanozu ve boş sayfaları olan tozlu bir kitap.

"İşte ilk ipucu!" dedi hayalet muzip bir gülümsemeyle. "Bu nesnelerin her birinin kendi hikayesi var. Akıllıca seçim yapın!"

Lina ve Max nesnelere baktılar.

"Müzik kutusu ne yapabilir?" Diye sordu Max, ısıltılı nesneyi dikkatlice kaldırarak. Küçük bir kuğu şeklinde yapılmış ve uzun süredir oynanmamış gibi görünüyordu.

"Belki bizi bir anıya götürecek bir melodi çalar," diye düşündü Lina ve notaların odanın içinde uçtuğunu hayal etti.

Ateşböceği kavanozu başka bir büyüleyici nesneydi. Karanlıkta parlıyormuş gibi görünen yumuşak, altın bir maddeyle doluydu. "Bu sihirli bir ışık içeriyor olabilir!" diye haykırdı Max. "Belki onu evin karanlık köşelerinde yolumuzu bulmak için kullanabiliriz!"

Sonunda, boş sayfaları olan tozlu kitap vardı. Lina ona ilgi duydu. "Ya bu bir tür günlükse? Belki maceralarımıza devam ettikçe içeriğini doldurabiliriz!"

Büyükanne gülümsedi. "Her seçim yeni bir maceraya yol açar. Unutmayın, deneyimlediğiniz hikayeler aynı zamanda sizin hikayelerinizdir. Hangisini seçerseniz seçin, sonraki bölümlerde size eşlik edecek."

Kardeşler derin bir nefesle, beklenti ve heyecan dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Lina soruları geri alamadı: "Ya yanlış seçim yaparsak?"

"Yanlış karar yok," diye güvence verdi büyükanne. "Her seçim size bir şeyler öğretecek ve her hikayenin kendi değeri var."

Kısa bir süre düşündükten sonra Lina gözlerini kapattı ve elini müzik kutusuna koydu. "Müzik kutusunu almak istiyorum!"

Max coşkuyla başını salladı. "Kulağa hoş geliyor! Bakalım neler yapabilecek!"

Müzik kutusunu açtıklarında, odanın içinde hafif bir rüzgar gibi kıvrılan yumuşak bir melodi duyuldu. Notalar havada dans etti ve duvarlara sıçrayan parlak renklere dönüştü. Görüntüler canlanıyor gibiydi ve perilerin ve ejderhaların hikayeleri etraflarında dolaşmaya başladı.

"Vay canına! Bunu görüyor musun?" Max bağırdı. "Rüya gibi!"

Lina gülümsedi ve aniden daha cesur hissetti. "Müzik bizi nereye götürecekt?"

"Bakalım melodi bizi nereye götürecekt!" diye bağırdı büyükanne ve müziğin sesi yükseldikçe ve etraflarındaki boşluk bulanıklaştıkça ruhu da onlarla birlikte süzüldü.

Diğer iki nesneye son bir kez baktığında, Lina doğru seçimi yaptıklarını biliyordu. Macera daha yeni başlamıştı ve eski evin sırları keşfedilmeyi bekliyordu.

Lina ve küçük kardeşi Max, büyükannelerinin eski evine girdiklerinde kasvetli bir öğleden sonraydı. Hava serindi ve toz ve anı kokuyordu ve arkalarındaki gıcırdayan kapıyı kapatırken gölgeler duvarlarda dans ediyordu. Tozlu mobilyalar, sanki ziyaretçiler için uzun zamandır bekliyormuş gibi köşede duruyordu. Her yerde geçmiş günlerin izleri vardı: buruşuk zarflar, eski bir oyuncak ve solmuş fotoğrafların olduğu bir not defteri.

Kırık pencereden bir ışık parıltısı düştü ve üzerinde gümüş bir madalyon bulunan küçük bir masayı aydınlattı. Gizemli bir şekilde parladı ve sihirli bir

şekilde Lina'yı cezbetti ve ona dokunur dokunmaz, eski bir saatin zili gibi odada yankılanan yumuşak bir kıkırdama sesi duyuldu.

"Max, bunu duydun mu?" diye fısıldadı etrafına bakarken. Biraz arkasına saklanan erkek kardeşi gergin bir şekilde başını salladı ve kendini odaya doğru itti.

Pencerelerin çatlaklarından soğuk bir rüzgar esiyordu ve beraberinde taze pişmiş ekmek kokusunu, büyükannesinin anılarını geri getiren tanıdık bir kokuyu getiriyordu.

Lina midesinde bir karıncalanma hissi hissetti. Burada bir şey vardı ve yalnız değildi.

Aniden, gölgeli bir yaratık koridorda fırladı ve Lina ve Max irkildi. Bir hayalet miydi? Gölge doğrudan ona bakıyor gibiydi, gözleri yaramazlıkla parlıyordu. Lina, mutfakta kaybolan yaratığa bakarken nefesini tuttu.

"Hadi, görelim!" Max bağırdı ve temkinli bir şekilde arkasından süründü.

Gölgeyi mutfağa kadar takip ettiler. Masanın üzerinde karalanmış bir el yazısı ile küçük bir kağıt parçası vardı: "Burada kalırsan, her zaman şaşıracaksın!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar, gözleri kocaman açıldı. Bu ne anlama geliyordu?

Mutfak gizemli şeylerle dolu bir hazine gibiydi.

Masanın üzerinde eski bir yemek kitabı açık duruyordu, sayfaları sarı ve saçaklıydı. Duvarda gülümseyen bir kadının resmi asılıydı – büyükannesi. Gözleri sanki ikisini de izleyebilecekmiş gibi parlıyor gibiydi.

"Kitaba bakalım," diye önerdi Max, büyülü tariflerle dolu sayfayı işaret ederek. "Belki lezzetli bir şeyler yapabiliriz!"

Kitabı açtıkları anda hafif bir kıkırdama sesi duyuldu ve küçük bir esinti sayfaları döndürdü.

Lina, kısıcık hareketleri fark ettiğinde kalbini tuttu. Pırıl pırıl bir ışık huzmesi odayı yarıp geçti ve dostça bir yüz oluşturdu – büyükannesinin yüzü!

"Merak etmeyin canlarım! Sana yardım etmek için buradayım!" diye haykırdı yaramaz ruh mutlulukla. "Seni şaşırtmayı seviyorum!"

Lina şaşırmıştı. "Büyükanne? Bu gerçekten sen misin?"



"Evet, evet, gerçekten benim!" Güldü ve kıkırdama duvarlarda yankılandı.

"Tamamen gitmedim. Bazen sadece küçük bir akacıyım. Eğer burada kalırsan, asla sıkıcı olmayacak!"

Max sırtıttı. "Bizi hangi maceralar bekliyor?"

"Ah, hepsini anlatmak için çok fazla!" diye yanıtladı büyükanne göz kırparak. "Ama önce, bu evin gizemini çözmeme yardım etmelisin. Her odanın ayrı bir hikayesi var!"

Kardeşler heyecan ve merak dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Eski ev hangi sırları saklıyor olabilir? Ve ne tür maceralar yaayacaklardı?

Aniden, Lina'nın gözleri duvarda asılı eski bir resme takıldı. Büyük bir masanın etrafında birlikte oturan neşeli bir aileyi gösteriyordu. "Yıllar önce çekilmiş gibi görünüyor," diye mırıldandı. "Bütün insanlar şimdi nerede?"

"ğreneceğiz," diye fısıldadı Max ve onu nazikçe mutfağın bir sonraki ksesine çekti. Orada soyma verniği olan küçük bir ahşap dolap keşfettiler. "Belki orada bir şey vardır!"

Kapıyı açtıklarında odayı yumuşak bir ışık parıltısı doldurdu ve çocuklar içeri baktılar. Aniden yumuşak bir kahkaha duyulmaya bağladı ve oda sıcak

bir parıltıyla doldu.

Lina ve Max bir adım daha yaklaştılar, merakları korkuya galip geldi.

"Maceramızın zamanı geldi!" diye bağırdı büyükanne ve onları takip eden gölge canlandı. "Hazır mısınız?"

Çocuklar coşkuyla başlarını salladılar. Gölge onları mutfağın arkasında, daha önce hiç fark etmedikleri gizli bir odaya götürdü. Duvarlar, perilerin ve ejderhaların hikayelerini anlatan renkli resimlerle süslenmiştir. Ortada, üzerinde çeşitli küçük nesnelerin bulunduğu büyük bir masa duruyordu: eski bir müzik kutusu, garip bir ateşböceği kavanozu ve boş sayfaları olan tozlu bir kitap.

"İşte ilk ipucu!" dedi hayalet muzip bir gülümsemeye. "Bu nesnelerin her birinin kendi hikayesi var. Akıllıca seçim yapın!"

Lina ve Max nesnelere baktılar.

"Müzik kutusu ne yapabilir?" Diye sordu Max, ısıltılı nesneyi dikkatlice kaldırarak. Küçük bir kuğu şeklinde yapılmış ve uzun süredir oynanmamış gibi görünüyordu.

"Belki bizi bir anıya götürecek bir melodi çalar," diye düşündü Lina ve notaların odanın içinde uçtuğunu hayal etti.

Ateşböceği kavanozu başka bir büyüleyici nesneydi. Karanlıkta parlıyormuş gibi görünen yumuşak, altın bir maddeyle doluydu. "Bu sihirli bir ışık içeriyor olabilir!" diye haykırdı Max. "Belki onu evin karanlık köşelerinde yolumuzu bulmak için kullanabiliriz!"

Sonunda, boş sayfaları olan tozlu kitap vardı. Lina ona ilgi duydu. "Ya bu bir tür günlükse? Belki maceralarımıza devam ettikçe içeriğini doldurabiliriz!"

Büyükanne gülümsedi. "Her seçim yeni bir maceraya yol açar. Unutmayın, deneyimlediğiniz hikayeler aynı zamanda sizin hikayelerinizdir. Hangisini seçerseniz seçin, sonraki bölümlerde size eşlik edecek."

Kardeşler derin bir nefesle, beklenti ve heyecan dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Lina soruları geri alamadı: "Ya yanlış seçim yaparsak?"

"Yanlış karar yok," diye güvence verdi büyükanne. "Her seçim size bir şeyler öğretecek ve her hikayenin kendi değeri var."

Kısa bir süre düşündükten sonra Lina gözlerini kapattı ve elini müzik

kutusunda koydu. "Müzik kutusunu almak istiyorum!"

Max coşkuyla başını salladı. "Kulağa hoş geliyor! Bakalım neler yapabilecek!"

Müzik kutusunu açtıklarında, odanın içinde hafif bir rüzgar gibi kıvrılan yumuşak bir melodi duyuldu. Notalar havada dans etti ve duvarlara sıçrayan parlak renklere dönüştü. Görüntüler canlanıyor gibiydi ve perilerin ve ejderhaların hikayeleri etraflarında dolaşmaya başladı.

"Vay canına! Bunu görüyor musun?" Max bağırdı. "Rüya gibi!"

Lina gülümsedi ve aniden daha cesur hissetti. "Müzik bizi nereye götürecekt?"

"Bakalım melodi bizi nereye götürecekt!" diye bağırdı büyükanne ve müziğin sesi yükseldikçe ve etraflarındaki boşluk bulanıklaştıkça ruhu da onlarla birlikte süzüldü.

Renkler daha yoğun hale geldikçe, Lina ve Max ayaklarının yerden ayrıldığını hissettiler. Sanki başka bir odaya, başka bir zamana çekiliyorlar gibiydi. Melodi daha neşeli hale geldi ve çocuklar kendilerini parlak çiçekler ve hafifçe gürleyen çeşmelerle dolu güzel bir bahçede buldular.

"Neredeyiz?" Max hayretler içinde kaldı ve rengarenk çiçeklerin arasında coşkuyla koştu. "Bu bir peri masalı gibi görünüyor!"

"Bu hikayenin bir parçası olmalı!" diye bağırdı Lina, etrafındaki parlak renklere bakarak. "Neredeyse perileri görebiliyorum!"

Uzakta, bir grup renkli küçük yaratığın oturduğu küçük bir masa keşfettiler. Parlayan kanatları vardı ve neşeyle gülüyorlardı. Kardeşler yaklaşıırken, yaratıklar ikisini fark etti ve onlara el salladı.

"Buraya gelin arkadaşlar!" diye seslendi perilerden biri çınlayan bir sesle.

"Bir parti veriyoruz!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar, gözleri heyecanla parlıyordu. "Kulağa bir macera gibi geliyor!" diye bağırdı Lina.

Ama yürümeye başlamadan önce arkalarından yumuşak bir kıkırdama sesi duyuldu. "Unutmayın sevgili çocuklar! Bu bahçede keşfedilecek çok sır var!" diye bağırdı büyükanne, nazikçe yanlarında süzülerek.

"Hangi sırlar?" Max merakla sordu.

"Ah, öğreneceksin," diye cevap verdi hayalet muzip bir gülümsemeyle.

"Ama dikkatli ol, her şey görüldüğü gibi değil."

Kardeşler başlarını salladı ve perilere doğru koştular. Rengarenk yol boyunca yürürken, kalplerini bir neşe ve merak duygusu kapladı. Bahçenin sırlarını keşfetmeye ve büyükannelerinin büyüsunü keşfetmeye hazırdılar.

Lina ve küçük kardeşi Max, büyükannelerinin eski evine girdiklerinde kasvetli bir öğleden sonraydı.

Hava serindi ve toz ve anı kokuyordu ve arkalarındaki gıcırdayan kapıyı kapatırken gölgeler duvarlarda dans ediyordu.

Tozlu mobilyalar, sanki ziyaretçiler için uzun zamandır bekliyormuş gibi köşede duruyordu.

Her yerde geçmiş günlerin izleri vardı: buruşuk zarflar, eski bir oyuncak ve solmuş fotoğrafların olduğu bir not defteri.

Kırık pencereden bir ışık parıltısı düştü ve üzerinde gümüş bir madalyon bulunan küçük bir masayı aydınlattı. Gizemli bir şekilde parladı ve sihirli bir şekilde Lina'yı cezbetti ve ona dokunur dokunmaz, eski bir saatin zili gibi odada yankılanan yumuşak bir kıkırdama sesi duyuldu.

"Max, bunu duydun mu?" diye fısıldadı etrafına bakarken. Biraz arkasına saklanan erkek kardeşi gergin bir şekilde başını salladı ve kendini odaya doğru itti. Pencerelelerin çatlaklarından soğuk bir rüzgar esiyor ve beraberinde taze pişmiş ekmek kokusunu getiriyordu- büyükannesinin anılarını geri getiren tanıdık bir koku.

Lina midesinde bir karıncalanma hissi hissetti. Burada bir şey vardı ve yalnız değildi.

Aniden, gölgeli bir yaratık koridorda fırladı ve Lina ve Max irkildi. Bir hayalet miydi?

Gölge doğrudan ona bakıyor gibiydi, gözleri yaramazlıkla parlıyordu. Lina, mutfakta kaybolan yaratığa bakarken nefesini tuttu.

"Hadi, görelim!" Max bağırdı ve temkinli bir şekilde arkasından süründü.

Gölgeyi mutfağa kadar takip ettiler. Masanın üzerinde karalanmış bir el yazısı ile küçük bir kağıt parçası vardı: "Burada kalırsan, her zaman şaşıracaksın!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar, gözleri kocaman açıldı. Bu ne anlama geliyordu?

Mutfak gizemli şeylerle dolu bir hazine gibiydi. Masanın üzerinde eski bir yemek kitabı açık duruyordu, sayfaları sarı ve saçaklıydı. Duvarda büyükannesinin gülümseyen bir karısının resmi asılıydı. Gözleri sanki ikisini de izleyebilecekmiş gibi parlıyor gibiydi.

"Kitaba bakalım," diye önerdi Max, büyülü tariflerle dolu sayfayı işaret ederek. "Belki lezzetli bir şeyler yapabiliriz!"



Kitabı açtıkları anda hafif bir kıkırdama sesi duyuldu ve küçük bir esinti sayfaları döndürdü. Lina, kısacık hareketleri fark ettiğinde kalbini tuttu. Pırıl pırıl bir ışık huzmesi odayı yarıp geçti ve dostça bir yüze dönüştü: büyükannesinin yüzü!

"Merak etmeyin canlarım! Sana yardım etmek için buradayım!" diye haykırdı yaramaz ruh mutlulukla. "Seni şaşırtmayı seviyorum!"

Lina şaşırmıştı. "Büyükanne? Bu gerçekten sen misin?"

"Evet, evet, gerçekten benim!" Güldü ve kıkırdama duvarlarda yankılandı.

"Tamamen gitmedim. Bazen sadece küçük bir şakacıyım. Eğer burada kalırsan, asla sıkıcı olmayacak!"

Max sıırttı. "Bizi hangi maceralar bekliyor?"

"Ah, hepsini anlatmak için çok fazla!" diye yanıtladı büyükanne göz kırparak. "Ama önce, bu evin gizemini çözmeme yardım etmelisin. Her odanın ayrı bir hikayesi var!"

Kardeşler heyecan ve merak dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Eski ev hangi sırları saklıyor olabilir?

Ve ne tür maceralar yaşayacaklardı?

Aniden, Lina'nın gözleri duvarda asılı eski bir resme takıldı. Büyük bir masanın etrafında birlikte oturan neşeli bir aileyi gösteriyordu. "Yıllar önce çekilmiş gibi görünüyor," diye mırıldandı. "Bütün insanlar şimdi nerede?"

"Öğreneceğiz," diye fısıldadı Max ve onu nazikçe mutfağın bir sonraki köşesine çekti. Orada soyma verniği olan küçük bir ahşap dolap keşfettiler. "Belki orada bir şey vardır!"

Kapıyı açtıklarında odayı yumuşak bir ışık parıltısı doldurdu ve çocuklar içeri baktılar. Aniden yumuşak bir kahkaha duyulmaya başladı ve oda sıcak bir parıltıyla doldu. Lina ve Max bir adım daha yaklaştılar, merakları korkuya galip geldi.

"Maceramızın zamanı geldi!" diye bağırdı büyükanne ve onları takip eden gölge canlandı. "Hazır mısınız?"

Çocuklar coşkuyla başlarını salladılar. Gölge onları mutfağın arkasında, daha önce hiç fark etmedikleri gizli bir odaya götürdü.

Duvarlar, perilerin ve ejderhaların hikayelerini anlatan renkli resimlerle süslenmiştir. Ortada, üzerinde çeşitli küçük nesnelerin bulunduğu büyük bir masa duruyordu: eski bir müzik kutusu, garip bir ateşböceği kavanozu ve boş sayfaları olan tozlu bir kitap.

"İşte ilk ipucu!" dedi hayalet muzip bir gülümsemeyle. "Bu nesnelerin her birinin kendi hikayesi var. Akıllıca seçim yapın!"

Lina ve Max nesnelere baktılar.

"Müzik kutusu ne yapabilir?" Diye sordu Max, ısıltılı nesneyi dikkatlice kaldırarak. Küçük bir kuğu şeklinde yapılmış ve uzun süredir oynanmamış gibi görünüyordu.

"Belki bizi bir anıya götürecek bir melodi çalar," diye düşündü Lina ve notaların odanın içinde uçtuğunu hayal etti.

Ateşböceği kavanozu başka bir büyüleyici nesneydi.

Karanlıkta parlıyormuş gibi görünen yumuşak, altın bir maddeyle doluydu.

"Bu sihirli bir ışık içeriyor olabilir!" diye haykırdı Max. "Belki onu evin karanlık köşelerinde yolumuzu bulmak için kullanabiliriz!"

Sonunda, boş sayfaları olan tozlu kitap vardı. Lina ona ilgi duydu. "Ya bu bir tür günlükse? Belki maceralarımıza devam ettikçe içeriğini doldurabiliriz!"

Büyükanne gülümsedi. "Her seçim yeni bir maceraya yol açar. Unutmayın, deneyimlediğiniz hikayeler aynı zamanda sizin hikayelerinizdir. Hangisini seçerseniz seçin, sonraki bölümlerde size eşlik edecek."

Kardeşler derin bir nefesle, beklenti ve heyecan dolu bir şekilde birbirlerine baktılar. Lina soruları geri alamadı: "Ya yanlış seçim yaparsak?"

"Yanlış karar yok," diye güvence verdi büyükanne. "Her seçim size bir şeyler öğretecek ve her hikayenin kendi değeri var."

Kısa bir süre düşündükten sonra Lina gözlerini kapattı ve elini müzik kutusuna koydu. "Müzik kutusunu almak istiyorum!"

Max coşkuyla başını salladı. "Kulağa hoş geliyor! Bakalım neler yapabilecek!"

Müzik kutusunu açtıklarında, odanın içinde hafif bir rüzgar gibi kıvrılan yumuşak bir melodi duyuldu. Notalar havada dans etti ve duvarlara sıçrayan parlak renklere dönüştü. Görüntüler canlanıyor gibiydi ve perilerin ve ejderhaların hikayeleri etraflarında dolaşmaya başladı.

"Vay canına! Bunu görüyor musun?" Max bağırdı. "Rüya gibi!"

Lina gülümsedi ve aniden daha cesur hissetti. "Müzik bizi nereye götürecekt?"

"Bakalım melodi bizi nereye götürecekt!" diye bağırdı büyükanne ve müziğin sesi yükseldikçe ve etraflarındaki boşluk bulanıklaştıkça ruhu da onlarla birlikte süzüldü.

Renkler daha yoğun hale geldikçe, Lina ve Max ayaklarının yerden ayrıldığını hissettiler.

Sanki başka bir odaya, başka bir zamana çekiliyorlar gibiydi.

Melodi daha neşeli hale geldi ve çocuklar kendilerini parlak çiçekler ve hafifçe gürleyen çeşmelerle dolu güzel bir bahçede buldular.

"Neredeyiz?" Max hayretler içinde kaldı ve rengarenk çiçeklerin arasında coşkuyla koştu. "Bu bir peri masalı gibi görünüyor!"

"Bu hikayenin bir parçası olmalı!" diye bağırdı Lina, etrafındaki parlak renklere bakarak. "Neredeyse perileri görebiliyorum!"

Uzakta, bir grup renkli küçük yaratığın oturduğu küçük bir masa keşfettiler. Parlayan kanatları vardı ve neşeyle gülüyorlardı. Kardeşler yaklaşıırken, yaratıklar ikisini fark etti ve onlara el salladı.

"Buraya gelin arkadaşlar!" diye seslendi perilerden biri cınlayan bir sesle.

"Bir parti veriyoruz!"

Lina ve Max birbirlerine baktılar, gözleri heyecanla parlıyordu. "Kulağa bir macera gibi geliyor!" diye bağırdı Lina.

Ama yürümeye başlamadan önce arkalarından yumuşak bir kıkırdama sesi duyuldu. "Unutmayın sevgili çocuklar! Bu bahçede keşfedilecek çok sır var!" diye bağırdı büyükanne, nazikçe yanlarında süzülerek.

"Hangi sırlar?" Max merakla sordu.

"Ah, öğreneceksin," diye cevap verdi hayalet muzip bir gülümsemeyle.

"Ama dikkatli ol, her şey görüldüğü gibi değil."

Kardeşler başlarını salladı ve perilere doğru koştular. Rengarenk yol boyunca yürürken, kalplerini bir neşe ve merak duygusu kapladı. Bahçenin sırlarını keşfetmeye ve büyükannelerinin büyüünü keşfetmeye hazırdılar.

Ama tam perilerin mutlu seslerine ulaştıklarında, arkalarından serin bir fısıltı duyular. "Unutmayın ki gülümseyen herkes arkadaş canlısı değildir..."

Lina'nın omurgasından bir ürperti geçti. Arkalarını döndüler ve bahçenin derinliklerinden dışarı iten başka bir gölge gördüler.

İlkinden çok daha uzundu ve gözlerinde ürkütücü bir ışıltı vardı. Sanki gölge onu izliyordu ve kalbine bir endişe duygusu yayılıyordu.

"Bu..." Max başladı ama Lina elini sıktı ve susmasına izin verdi. Asla mümkün olduğunu düşünmedikleri bir macerada olduklarını biliyorlardı. Perilerin kahkahaları durdu ve etraflarındaki renkler solmaya başladı.

"Lina, ne yapmalıyız?" diye fısıldadı Max, sesi titriyordu.

"Güçlü olmalıyız," diye yanıtladı ve büyükannesinin hayaletinin gözlerine bir bakış ona ihtiyacı olan cesareti verdi. Ancak tehdit oradaydı ve bir sonraki kararın belirleyici olacağını biliyorlardı.

Davetsiz ziyaretçiyle yüzleşecekler miydi yoksa ondan kaçınacaklar mıydı?

Ne olduysa oldu, açıldı: macera daha yeni başlamıştı.

Şimdi size kalmış: Lina ve Max bundan sonra ne yapmalı?

Uğursuz gölgeyle yüzleşecekler mi yoksa geri çekilip başka bir yol bulmaya mı çalışacaklar?

## Bölüm 2: Davetsiz Bir Ziyaretçi

Lina ve Max kıpırdamadan durdular, önlerindeki gölge kalınlaşmış ve daha net bir biçim almış gibiydi.

Bahçenin parlak renklerini yutan büyük, koyu bir taslaktı.

Lina kalbinin daha hızlı attığını hissetti.

Max onun elini sıkıca tuttu ve bakışları korku ve belirsizlikle doluydu.

"Ne yapmalıyız?" Max fısıldadı, sesi titriyordu.



Lina derin bir nefes aldı. "Bunun kim ya da ne olduğunu bulmalıyız. Belki de sadece başka bir hayalettir."

Tam o anda, arkalarından yumuşak, yankılanan bir kahkaha çınladı.

Büyükannesinin kahkahasıydı. "Ah canlarım! Çok cesursun!"